

6705 ³⁰/₃ 25: 1. Beh. af F. t. L. om Ændr. i L. om Indkomst- og Formueskat til Staten. 6706

Tingets Velvillie. Var alle sindet som mit Parti og jeg, kunde vi gøre dette Lovforslag færdigt i Løbet af et Par Dage.

N. Neergaard: Den højtærede Finansminister havde en Pligt til i indeværende Samling at forelægge Forslag til Revision af Formue- og Indkomstskattelovens §§ 1 og 8, og der er altsaa ikke noget at sige til, at den højtærede Finansminister har gjort dette. Der er efter min Mening heller ikke noget at sige til, at han har udstrakt sin Revision noget længere end til de to Paragraffer — en Finansminister kan jo naar som helst fremsætte Forslag til selv de mest indgribende Ændringer i Formue- og Indkomstskatteloven, det kan ingen forhindre ham i, og det vil selvfølgelig heller ingen hindre ham i. Men det mærkelige er, at den højtærede Finansminister har forelagt os et Forslag, som paa visse Punkter griber dybt ind i de bestaaende Regler for vor Skattelovgivning, paa saa sent et Tidspunkt, at vi faktisk nu i Dag kun er en Ugestid fra den Afslutning af Rigsdagssamlingen, som gentagne Gange er blevet angivet fra Statsministerens Side. Jeg ser ikke ret Tanken i dette — medmindre det er den, at man vil hobe det mest mulige Stof op til Brug ved Sommerens Møder uden overhovedet at tænke paa, om noget af det kan gennemføres. Den højtærede Finansminister maa selvfølgelig være klar over, at der aldeles ikke kan være Tale om at gennemføre det foreliggende Lovforslag i denne Samling, og han maa ligeledes være klar over, at der ikke en Gang kan være Tale om, at det kan faa en grundig og udførlig Behandling i dette Ting. Udvalgsbehandlingen kan, hvis man overhovedet tager fat paa en saadan, kun lige blive paabegyndt, og det er efter min Mening et Spild af Tingets Tid, at Tinget skal begynde paa en Udvalgsbehandling i den sidste Uge af sin Eksistens, vel vidende, at der ikke er Mulighed for at føre denne Behandling videre. Jeg finder, at den højtærede Finansminister kunde have nøjedes med at fremsætte Forslag, hvorefter Revisionen udskødes til næste Aar, naar Ministeren ikke har kunnet blive færdig med Lovforslaget før en Ugestid, inden Rigsdagssamlingen skal sluttes, og saa have bebudet Fremsættelse af Lovforslag ved Begyndelsen af næste Rigsdagssamling, saa-

ledes at der kan blive ordentlig Tid til at behandle det.

Hvad Enkelthederne i Lovforslaget angaar, skal jeg kun holde mig til enkelte Ting, som jeg mener har en mere indgribende finanspolitisk Betydning, men derimod ikke dvæle ved de mange tekniske Ændringer, der er foreslaaet. Det er jo almindelig bekendt, at den højtærede Finansminister har haft nedsat en Kommission af Skatteteknikere, som har overvejet vistnok hele vort Skattesystem, i alt Fald overvejet Indkomst- og Formueskatterne, og de fleste af de tekniske Ændringer i hvert Fald, der findes her, stammer formodentlig fra denne Kommission. Nu er det jo en Selvfølge, at naar kyndige Mænd paa Skattelovgivningens Omraade kommer sammen med saadanne Overvejelser som Maal, saa vil de, naar en Skattelov har virket et Par Aar, altid kunne finde adskillige Ting, som Erfaringerne viser, det vilde være hensigtsmæssigt at ændre. Der er adskillige af disse tekniske Ændringer, som jeg ikke vilde have nogen væsentlig Indvending imod og ogsaa vilde kunne tiltræde — dog skal denne Bemærkning ikke betyde et blankt: Ja til de tekniske Ændringer, men kun sige, at der er adskillige af dem, som jeg ikke finder noget væsentligt at indvende imod, og at jeg her ved denne første Behandling ikke skal berøre dem.

Indkomstskatteskalaen indeholder jo ikke store Forskydninger, i det væsentlige holder man sig indenfor de samme Rammer, som Loven af 1922 har, man gaar ikke højere op end til 25 pCt., og Forskellighederne fra Loven af 1922 er ikke stærkt fremtrædende. Man kunde saa spørge, hvorfor har den højtærede Finansminister da overhovedet villet have Ændringer. Det motiveres særlig dermed, at man vil bort fra Brøkerne, have hele Procenttal at operere med. Jeg synes nu ikke, det er noget, der spiller nogen videre Rolle. Hvad enten man opererer med Tallet 4½, 4 eller 5, volder det ikke nogen Vanskelighed af nogen som helst alvorlig Art, og efter min Mening kommer man efter den Skala, vi nu har, til en langt jævner Fordeling af Skatten end efter den, der her er foreslaaet. Jeg skal nævne som Eksempel, at man af en Skatteindtægt paa 6 000 Kr. efter den nye Skala kommer til at svare 194 Kr. mod 177 efter